

Laurentius Petri Sällskapets sommarkonvent 1960.

För andra gången i Sällskapets historia förlades sommarens konvent utanför Sveriges gränser. På morgonen den 2 aug. samlades i Helsingør fyra svenska och en dansk bil med chaufförer och passagerare, tillsammans ett tjugotal personer, som begav sig till S:t Olai kyrka, där kyrkans organist, Ethan Rosenkilde Larsen, tog emot. Efter en kort genomgång sjöng vi där laudes, och efteråt fick vi en fin presentation av S:t Olai. Så följde visning av klostret och Mariakyrkan. Besöket i Helsingør blev en mycket trevlig upptakt till konventet, som var förlagt till den lilla akademistaden Sorø, där ytterligare några deltagare stötte till.

Dagordningen var densamma som under de närmast föregående åren. Stommen utgjordes av de fyra dagliga bönetimmarna, och det var roligt att få sjunga de gregorianska melodierna i Sorø ärevördiga cistercienserkyrka. Det var inte några nya tongångar för dess murar!

Efter frukost följde bibeltimme och samtal. Dessa leddes av provst Svend Aage Nielsen, Haslev, och handlade om Davids Psalmer. För oss, som dagligen försöker bedja våra psaltarp salmer, var dessa bibeltimmar en av konventets höjdpunkter. På eftermiddagen gjordes utfärder till några av de många intressanta kyrkor, som finns i närheten av Sorø, och sexten sjöngs i någon av dessa.

På lördagen utbyttes bibeltimmen mot en genomgång av den danska högmässan. För den svarade pastor loci, sogneprest Poul Honoré, och tack vare den kunde vi svenskar på söndagen känna oss som en del av den gudstjänstfirande församlingen i Sorø kyrka.

Konventet leddes som vanligt av teol. dr Arthur Adell, och som organister medverkade prof. Finn Viderö, organist Ethan Rosenkilde Larsen och organist, mag. art. Christian Verstergaard-Pedersen.

Vivi Andersson

Laurentius Petri Sällskapets fjärde studiekonvent

ägde rum i Varnhem 14–18 aug. 1960 och samlade ett 20-tal deltagare, varibland några av

sällskapets trogna danska vänner befann sig. Som föreläsare medverkade teol. dr Arthur Adell, docent Ragnar Holte och pastor Lars Hartman, Uppsala, professor Finn Viderö, Köpenhamn, samt musikdirektör Gudrun Zethelius, Burträsk.

Konventet ägnades helt åt antifonerna. Dessa har ju till främsta uppgift att sätta in psaltarp salmer i kyrkoårets sammanhang, och de bildar ett fint, genomkomponerat system med uråldrig hävd. I tre föreläsningar – Antifonernas sakliga innebörd – genomgick docent Holte detta system och belyste bl. a. det kristologiska innehåll, som antifonurvalet ger åt tidegårdens psaltarsång. Dr Adell uppehöll sig i sina föreläsningar – Källorna till Det Svenska Antifonalet – vid den svenska musikaliska traditionens värde. Det Svenska Antifonalet, som faktiskt utgör ett fullföljande av reformatorens påbörjade arbete med gudstjänstens försvenskning, har som en av sina främsta källor den s. k. Aspöboken från 1500-talet, vilken ger kunskap om den klassiska gregorianska sången. Antifonalet är ämnat att vara ett *svenskt* antifonale, men på den gamla grunden. – Adaptationsproblemet, dvs. hur olika texter kan anpassas till samma melodi, behandlades i föreläsningar av musikdirektör Zethelius (Antifoner i fjärde tonarten) och av pastor Hartman (O-antifonerna). Om samma frågor föreläste professor Viderö (Antifoner i första tonarten) med särskild hänsyn till danska språkförhållanden.

En av morgnarna firades mässa med kyrkoadjunkt Karl Erik Wallin som celebrant. Som vanligt samlades man fyra gånger dagligen till lovsång. Man förnam, att tidegården, Bibelns egna böner, hör alldeles särskilt hemma i en sådan kyrka som Varnhems mäktiga cistercienserkyrka. Här upplevdes kontinuiteten med kyrkans lovsång genom tiderna, samtidigt som det ”nya” och evangeliska framstod i relief: möjligheten att dagligen sjunga Bibelns sånger på vårt eget tungomål samt den åt lekmännen givna möjligheten att i gudstjänstens alla delar få vara liturgiskt aktiva, myndiga och ansvariga. Vad man alltjämt väntar på är den levande kärlek till Guds hus, som driver människor att dagligen samlas där till bön och lovsång.

G. Z.